REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administrațiune Brașov și la următoarele BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner. Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger. Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsebet-korut).
Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 126. Brașov, Luni-Marți 10 (23) Iunie. 1908.

Cum motivează Sașii politica lor.

Din fosta capitală a Ardealului, 18/VI a. c.

Conlocuitorii noștri sași în mod ciudat voiesc să esplice lumei cugetătoare mersul politicei lor, cu care duc neamul lor in gura leului maghiarizător.

Politicianii sași se scuză cu frica de romanizare, ce este numai „Mumus" nepotrivit ales pentru a se masca ținuta deputaților sași, cari nu voiesc a recunoaște, că ei fac politică de căpătuială vremelnică, prin care se pregătesc a-și așterne resoluția pentru maghiarizarea lor din egoism.

Cine cunoaște istoria poporului săsesc din Ardeal și știe, că orașele lor Neumarkt, Strassburg, Thorenburg, Klausenburg și Dees sunt pe deplin maghiarizate, ba în Cluj acuși și limba germană din biserica lutherană se cere a fi eliminată — trebue să constateze fățăria nedeamnă în afirmațiunile deputaților sași, cumcă Românii ar fi periculoși pentru existența poporului săsesc. Pentru o frică închipuită ei grăbesc a-și săpa groapa proprie concedând pașii regimului întru contopirea naționalităților în cazanul magharizmului.

Nu au lipsă Sașii a se apăra contra Românilor, cari niciodată nu au râvnit ai desnaționaliza, și dacă noi ne întărim economicește aceasta nu este periclu pentru Sași, ci este un curs natural al vieții popoarelor și dacă Sașii numai au la spatele lor privilegiile breslelor (țehurilor) nu se plângă de desvoltarea elementului românesc desrobit din cătușele conjurației celor trei națiuni în cele economice, deși nu în cele politice.

Sașii și azi țin la conjurația dela 1437 și aceasta e baza purtării lor în politică și numai pentru ochii lumei este prefacerea cu pericolul din partea Românilor. Egoismul lor nu le concede a primi sfaturile binevoitoare venite chiar dela frații lor din lumea mare, ci sunt mai aplecați pentru mici favoruri — sfărimături din bogatul budget al țărei — a-și trada limba poporului cu gândul, că ei vor scăpa de curentul șovinist, însă acum în oara a unsprezecea încă nu voiesc a se desmeteci pe deplin.

Trăiesc într'un oraș din Transilvania între a cărui locuitori sunt și Nemți de confesia luterană. Acești Nemți de 30 de ani încoace se maghiarizează cu încetul și deja azi ei în familiile lor vorbesc ungurește și numai confesia luterană îi mai deosebește de cătră ceilalți maghiari.

Sașii ar trebui să știe că soții lor dela 1437 azi au alții aliaț și în politică numai întru atât mai numără Sașii încât ei se dau de toporiște la securea cu care să se doboare existența popoarelor nemaghiare din aceastǎ țară.

Desnaționalizarea Sașilor va urma îndată ce s'ar putea frânge cerbicia Românilor în lupta ce se poartă pentru apărarea limbei lor — deci Sașii — circumspecți — dacă mai sunt așa — ar fi datori a sprijini lupta Românilor.

„Videant consules Saxoni".

La jubileul „Gazetei".

Waellischhof, *(Maria-Eugensdorf lângă Viena),* 21 Iunie 1908. — Plin de admirațiune față cu trecutul de 70 de ani al „Gazetei" ne asociam din toată inima și noi Românii din Waellischhof la tributul de recunoștință ce vi-l aduc azi frații noștri din din Țara Bârsei.

Dr. Marius Sturdza; Teodor Ciurcu; I. M. Roșiu; I. Bărbulescu; Nic. Vătășan; Secula; Dr. A. Cioban; Veturia și Ion Lăpedatu; C. Prosteanu; A. Iula, Dr. R. Veliciu

Viena, 21 Iunie. (Telegramă adresată d-lui adv. *Lengeru*, președintele comitetului aranjator al festivităților jubilare.) — Sărbătoriți pe un bărbat însemnat, nobil în idei și în fapte. Vă rog esprimați-i sentimentele mele omagiale.

Nicolae Teclu.

Blașiu, 21 Iunie n. 1908. — Dragoste, gratitudine, admirație celui mai vechiu și mai vrednic ziar românesc. Cu aceiași perseveranță înainte.

Aurel Ciato; Dr. Popp; Augustin Coltor; Aurel Trifan; Dionisiu Trifan; Vasiliu Suciu, prefect; Carol Nagy; Emil Olteanu; Eugen Bian; Iacob Mureșianu, Otilia Mureșianu; Gavril Precup.

Tohanul-vechiu, 20 Iunie 1908. — In loc de cunună trecătoare pe mormântul amicului *Traian H. Pop*, răposat, trimit pentru fondul jubilar al „Gazetei" *10* (zece) *coroane.*

Moise Brumboiu,
paroch.

Vale, (lângă Săliște) 20 Iunie 1908. — Alăturat vă trimit suma de *5* (cinci) *coroane* pentru fondul jubilar în amintirea iubitei mele soții *Măriuța* născ. *Stănilă.*

Constantin Tipurița,
învățător gr. or.

Este un pericul pentru pace ori nu? Asupra acestei întrebări publică „Neue Freie Presse" răspunsurile mai multor bărbați de frunte englezi. In introducere ziarul vienez zice între altele:

Intâlnirea monarhilor în Reval a deșteptat în unele țări un sentiment de neliniște. Anglia s'a apropiat mult de puterile dublei alianțe, Franța și Rusia, cari puteri au pentru desvoltarea politică viitoare a Europei și mai ales în Balcani o mare importanță.

Marele imperiu britanic s'a reîntors iarăși la principiul de a se amesteca în raporturile puterilor continentale. Anglia, Franța și Rusia pe o parte, Germania, Austro-Ungaria, și după litera tractatului și Italia, pe altă parte. Aceasta schimbare a configurației grupurilor puterilor e însoțită de neliniște... Vom reveni.

Mania de a maghiariza ia dimensiuni din ce în ce mai înspăimântătoare. O dovadă despre aceasta a dat de curând deputatul Zakariás ales în Săcuime și locuitor în Brașov. Protestând în cameră în contra unei dispozițiuni a nouei legi pentru regularea stărilor sanitare în țară. Prin această dispoziție sunt admoniați medicii de cerc din Ungaria să învețe limba poporațiunei în cercurile lor. S'au găsit chiar și niște deputați maghiari cari s'au împotrivit lui Zakarias zicând că umanitatea cere ca medicul să poată cât de cât înțelege pe pacienți. Strâns cu ușa Zakarias a spus că nu-i de lipsă să se ia o astfel de dispoziție deoarece medicii de bună voie vor învăța limba naționalităților. Atunci deputatul ungur Czitary i-au replicat că pracsa dovedește tocmai contrarul. Șovinistul nostru însă nu-i de capacitat. Lui e mai mult de limba maghiară decât de viața pacienților. Asta-i glava șovinistă.

Serbările jubilare din Bucovina.

(Raport special al „Gaz. Trans.")

II.

La oarele 11 s'a început în sala societății filarmonice, *marea șezătoare literară.*

După discursul președintelui Corneanu, corul »Junimei« (condus tot de d-l A. Morariu) a cântat: »Cântecul marinarilor« de mult regretatul tânăr compozitor Forgaci.

A urmat d-l N. *Iorga*. E o datorie a oricărui profesor universitar să se bucure din toată inima de isbânzile colegilor săi. Și mai ales când e vorba de un caracter firm, nepătatat cum e al d-lui Onciul, față de care d-sa are stimă desăvârșită. Ca istoric vorbește despre alt istoric, care de tânăr a avut curajul să pășească (dar cu pietatea recerută) în fața direcțiunii, pe care d-sa nu o putea aproba, representată de un erou al gândirei românești, genialul Hașdeu — și astfel a pus bază istoriei critice. A învins ca David pe Goliat. (Iși esprimă — aplaudat de întreaga sala — dorința ca și d-sa — d-l Iorga — să-și vadă cât mai curând doborât pe Goliatul cu mult mai puternic în contra căruia se luptă). Alt merit al d-lui Onciul, e c'a fost

---

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Congresul profesorilor de istorie.

Impresii de Neptun.

(4) — Urmare. —

Magistralul discurs a fost urmat de o mică pauză, care a folosit'o profesorul de muzică dela liceu, să ne recreeze cu câtva piese, executate parte de orchestra, parte de corul liceului. Elevii — deși obosiți de așteptarea lungă — au cântat corect si cu voie și ne-au procurat astfel la toți câteva clipe drăguțe, cari nu ni se pot șterge ușor din minte.

Ne-am concentrat apoi iară în amfiteatru, unde am ascultat cu adevărată evlavie admirabila cuvântare de încheiere a maestrului d-lui secretar; d-l ministru Haret a vorbit, cum numai d-sa știe vorbi. Mulțumind profesorilor, ca șef al lor, le pune la inimă conlucrarea armonică în școală și afară de școală. Arată, că profesorii trebue să aibă nu numai dorința, dară și datoria de a ocupa în societate o treaptă cât mai înaltă, ca astfel *să fie bunii diriguitori ai spiritului public în țară.* Alăturea cu pressa, dorește să se afirme și corpul didactic în facerea de curente bune spre progresul neamului românesc. In fine declară, că voiește ca prin faptele sale, să merite simpatia și alipirea, arătată față de persoana d-sale.

Sub impresia cea mai sărbătorească ne-am depărtat fiecare, ca gustând ceva și pachetându-ne de plecare să ne revedem în ospitala casă a d-lui deputat Orleanu, boer de viță.

Ni s'a dat ocazie să vedem o casă boerească. Ne-a impus aranjamentul elegant, luxos, precum și afabilitatea, ce ne-au arătat'o gazdele casei. După o gustare la d-lor, ne-am luat rămas bun dela Galați, îndreptându-ne cei mai mulți spre gară. Inainte de a părăsi orașul, căutam să ne dăm seama de toate cele petrecute, să ne facem bilanțul. Drept spunând toți am rămas prea mulțumiți de rezultatele obținute în genere; chiar protivnicii Galațului, aceia, cari erau pentru *congres la Iași*, și nu într'un oraș de negustori, au trebuit să recunoască, că și negustorii știu aprecia munca școalei, mai ales, când aceasta e condusă de un ministru, ca cel de azi. Aveam regrete, că ne depărtăm de acest oraș ospital, dar ne mângăiam cu gândul, că ne ducem într'un focular de cultură românească.

Eu, cu toată mulțumirea sufletească pentru învățămințele trase dela congres, aveam ca o petricică pe inimă faptul, că cu toată petrecerea — de 2 zile — am văzut prea puțin din oraș, fiind ocupat tot timpul cu ședințe congresuale. N'am văzut de pildă episcopia cu biserica catedrală, parcul frumos al orașului și școala mare — cum am auzit — a institutului de călugărițe franceze, Notre Dame de Sion. Spuneau colegii, cari s'au dus s'o vază, că e ca o fortăreață. Greu de cucerit!!

La Iași.

Calea am făcut'o noaptea, destul de caldă. In trenul nostru se afla ministrul nostru iubit, înconjurat de statul-major al școalei; noi profesorii aveam trei vagoane la dispoziție, unul pentru dame, vre-o 10 la număr, bărbați vre-o 40. Timpul ne-a trecut prea iute, în glume și diverse povești — eram doară toți urmași ai lui Herodot, începeam a ne asemăna cu babele, voind fiecare deodată să'și istorisească vr'o pățanie hazlie.

Nu-mi pot uita de povestirea interesantă a unui coleg, care ne făcea în mod mixt expozitiv — euristic, cu mult haz călătoria în Italia — la Roma-Neapol, — călătorie, aranjată de un celebru savant istoric, și astfel nu e mirare, că numeroșii participanți au îndurat cele mai mari neplăceri, și norocoși au fost scepticii, cari se aprovizionaseră cu bani de drum, căci abilul conducător doar dusese frați la frați, comandându-și însuși banchete.

Din cât ne-a fost dat să vedem lumea externă: jale ne cuprindea pe toți, și aici, ca și în Muntenia sămănăturile — grânele mai ales erau cu desăvârșire arse de soare, unde și unde mai surâdeau porumburile. Și mai tristă era înfățișarea acestor locuri grămădite de lăcustele Rusiei; nu mai știai în ce țară ești! Intrăm în gara Iași: primire oficială; văd fața senină, surizândă de bucuria vederii fraților, a d-lui primar, a iubitului literat-academician N. Gane; mai observ câțiva cunoscuți, între cari pe d-l profesor Stere, care mă recomandă d-lui coleg Cocuzu, un tip de vechi moldovean.

După-ce luăm cafeaua la splendidul liceu internat — cred, că cel dintâi din țara românească, — ne împrăștiem. Unii, cari stau numai o zi, se duc la expoziție, alții, cari erau hotărâți și pentru ziua a II-a, ca buni creștini, ne îndreptăm spre metropolie. A fost lucrul cel mai înțelept: biserica metropoliei e o clădire impunătoare, aceasta mai ales în interior se vede; acesta pare mai mult în stil gotic, pe când exteriorul aduce cu stilul roman. Decorație frumoasă preste tot, ear la o parte zac moaștele sfintei Paraschiva. Acestea atrag mai mult credincioșii de rând, cari extaziați rămân uitați de sine în genunchi înaintea lor.

Era sărbătoarea Sfinților Constantin și Elena; lume multă și aleasă; slujbă frumoasă, celebrată de un arhiereu, azistat de șase preoți și diaconi; tocmai se cetea sta evanghelie. La început nu știam de

un adevărat crescător al tinerimei, ar fi voit să-i vadă pe toți tinerii laolaltă însuflețiți de iubire pentru ideal, cântăreala vorbei, iubire de adevăr. D-l Onciul mai e un minunat gospodar, despre ce a dat dovadă mai ales prin organizarea archivei statului, al cărei director general este.

Dar pe lângă d-l Onciul, pe care-l sărbătorim în mijlocul nostru, a mai avut »Junimea« un bărbat care și-a cheltuit toate puterile pentru înaintarea neamului său, o caldă inimă de poet, genial, una din luminele celea mai curate, întemeietor al dreptului românesc, iubitor nefățărit al țăranimei — doborât înainte de vreme (văzându-și sfărâmate toate nizuințele) de răsbunarea unei puteri ce nu iartă, pe cei ce îi sunt contrari... Și a vorbit d-l Iorga cu atâta putere convingătoare, cu atâta duioșie, cum nu l'am mai auzit... Lacrămile luceau în ochii tuturora când ne-a amintit datoria de a pune cel puțin o cunună pe mormântul celui care în viață a fost Dr. George Popovici..

Impresia s'a întărit și mai mult când, după ce d-l Iorga s'a scoborât de pe tribună, a fost îmbrățișat cu căldură de tatăl celui deplâns, al profesorului universitar Dr. Eusebiu Popovici....

După acestea câtă forțare mi-a trebnit ca să pot înțelege cel puțin ceva din cetirea înceată a d-lui D. *Anghel* din »Carmen saeculare« și comedia »Cometa« — cea din urmă scrisă împreună cu St. O. Iosif.

Corul a cântat apoi: »Cântecul de lume« a lui Vorobchievici cu solo de bariton al profesorului Litviniuc.

D-l *Sadoveanu* a cetit din volumul »Povestiri din răsboiu« nuvelele »Curcanul și »Călarașul« cu o preciziune și nuansare fină, atrăgătoare.

Punctul penultim (cel din urmă a fost vorbirea de închidere a președintelui) l'a avut d-l *St. O. Iosif.* A cetit »Povestea unei nopți de iarnă« scrisă împreună cu d-l Anghel sub pseudonimul A. Mirea și »Cântecul lui Pioraș din poemul »Din zile mari.«

La banchetul, ce a urmat afară de oaspeții ce a rămas (d-l Iorga având afaceri urgente a plecat încă în decursul șezătorii, însoțit de d-l Al. Florescu și până la gară de un grup de tineri) erau la vre-o 50 de persoane. Remarc toastul d-lui C. Stere ca Basarabean și al d-lui I. Puppa în numele macedo-românilor. După banchet ne-am fotografiat în grup.

Sara la $8^1/_2$ în sala teatrului municipal *producția teatrală* s'a început cu un tablou viu drept omagiu Impăratului.

Urmează cu succes desăvârșit primul debut în Bucovina al d-lui Z. *Bârsanu* declamația poesiei: »Satina 3-a de Eminescu; apoi punctul de forță al serii — premers de un prolog versificat de d-l Leandru-Ciocârlă și cel care ni-l'a și declamat, d-l Ioan *Broșu.*

Reprezentarea dramei lui St. O. Iosif „Zorile“ a fost peste așteptări. Mi-a plăcut mai mult — poate și pentru rolurile lor simpatice — jocul d-șoarei Eufrosina *Făubner* ca mama Anisia, al d-lui Ioan *Broșu* ca părintele Dan și mai ales jocul fidel, pătrunzător al d-șoarei Viorica *Țurcan* în rolul Iustinei, soția lui Dan; dar tot atât de bine și-au înțeles rolul de Unguri îngâmfați, egoiști și făr' de inimă d-nii profesori *Luția* (Gábor, căpitanul pandurilor) și *Litviniuc* (contele Nyári.)

Ce mi-a rămas însă mai bine întipărit e tabloul ce a urmat apotheoza lui Iosif Mai ridicat decât ceialalți dl Iosif privea în depărtări. La stânga o muză (dșoara Șteturlea) de frumsețe uimitoare îi ținea lira, de cealaltă parte i-se oferia prin altă zînă (tot în costum național) cununa de lauri, ce i-s'a fost dat la sfârșitul actului prim din »Zorile«. Ceialalți cari și-au avut rolul în dramă erau în jur: familia părintelui Dan cu mama Anisia, urmăriți de privirile crunte ale pandurilor, de altă parte încunjurați de dragostea Moților — și cu toții parcă erau acolo numai pentru poetul Iosif, în sămn de înțelegere...

După teatru a fost convenire frățească în restaurantul din »Casa națională«.

In altă zi ne-am trezit în zori de zi ca să nu rămânem de trenul ce ne-a dus la *Putna*, la mormântul lui Ștefan cel mare...

Dupăce la Vicovul de jos am fost întimpinați de popor în frunte cu dl învățător, abs. de teol. Ilie Păsăilă, sosim la Putna însuflețiți de cântări și amintirea sărbărilor. La gară în numele poporului gătit de sărbătoare ne-a vorbit vornicul (primarul) Elisei *Bâcu*, iar la masa ce ni s'a dat în »Casa națională« dl silvicultor Țuncan, dl Cornoan, dl Nicu Popescu și dl S. Dragomir în numele »Junimenilor« apoi dl Stere și țăranul Elie Crețu ca vicepreședintele »Căsii naționale«.

La peștera sihastrului Daniil dupăce am cercetat peștera și ascultat dela dl Nastasie legenda peșterii ne-a fotografat a 2-a oară. Pentru a 3-a oară am făcut-o înaintea mănăstirii unde am mers dela peșteră, ca să ne închinăm la mormântul celui mai mare Domn ce ne-a fost hărăzit în traiul nostru lung de suferință... Inima ni s'a strâns când am intrat... și fiori ne treceau prin trup când ascultam plin de pietate vorba blândă a arhimandritului *Pătraș*, care cu atâta bunătate ne-a arătat toate relicviile, ce oricât ar voi alții nu le-ar lăsa din mâna sa, dela mănăstire. La ce ar mai veni atunci oaspeții pe la noi? Zicea cu glasul lin, cu un suris pe buze.

După-ce am mai făcut studenții împreună cu d-na și d-l Dr. Bodea și d șoara V. Morariu o plimbare prin pădurea de brazi și pe dealul Crucii, de unde și-a aruncat Ștefan cel mare săgeata pe locul unde e astăzi altarul mânăstirii și după-ce ne-am stâmpărat foamea la masa ospitalieră a arhimandritului: ne-am căutat cu toții locul de odihnă, căci în altă zi des de dimineață eram noi cei din Ungaria, cu oaspeții din România și vre-o 3—4 Bucovinieni (ceilalți au rămas și la parastasul ce s'a ținut în altă zi în mânăstire) în trăsură pe drumul ce duce la Carlsberg.

Păn' la Hadicfalva am călătorit cu toții împreună; la Hatna ne-am îmbrățișat de despărțire și frații din țară. Ei și-au continuat drumul pe linia Ițcani-Burdujeni noi am luat'o spre Vatra-Dornei.

După ce am cercetat băile și parcul de acolo. o ploaie cu grindină ne-a prevestit frigul ce-a trebuit să-l suferim ghemuiți în trăsură, când treceam hotarul Bucovinei prin pădurile de brazi ale Carpaților... Luna plină ne răscolea amintiri proaspete și jalea ne cuprindea la gândul că cine știe când le vom putea scrie prietinilor ce ni-am câștigat...

»La revedere fraților!«

Ardeleanul.

O telegramă caracteristică a adresat zilele acestea cehul radical, deputatul Klofac, președintelui clubului croat Dr. Madakowici.

In aceasta telegramă zice:

Privitor la știrea proastă adusă de »P. Loyd« a căreia tendință e străvezie, vă rog, a constata, că afirmarea acestei foi, că eu n'aș aproba activitatea coaliției-croate este o mistificație ordinară.

Sunt foarte fericit, că s'a creat coaliția și ca slav, și amic sincer al Slavilor de sud. Aș fi în adevăr nefericit dacă prin vre-o întâmplare s'ar slăbi s'au s'ar nimici coaliția. E de înțeles, că nizuințele pressei maghiare și germane din Budapesta și Viena urmăresc un scop contrar; este însă necuviincios, ba și ceva prost dacă aceste foi intrigante vor să'și ajute prin neadevăruri și mistificări. Vă strig: Trăiască coaliția tare; tare spre binele poporului nostru și al cauzei slavo dela mează-zi; tare față cu Viena germanizătoare și tare față cu Budapesta maghiarizătoare.

La isbucnirile „Unirei“.

Dela un membru distins al clerului român unit primim următoarea scrisoare, relativ la „isbucnirile“ foaei „Unirea“ din Blaj:

Prea stimate Domnule Director!

Nu pot să-mi ascund mirarea, uimirea și nedumerirea ce m'a cuprins cetind »isbucnirea« »Unirei« — cum foarte bine i-ați zis — cu care se năpustește asupra D-voastră într'un ton cu totul neurban în formă și necorect în fond. Eu regret foarte mult acest incident penibil, și cred că afară de autorul notei cu pricina, va regreta fiecare membru al bisericei unite, fără deosebire de e mirean ori cleric. Cu atât mai vârtos, că incidentul s'a produs printr'o altă greșală tot așa de mare a »Unirei«. Ea a alarmat lumea pe tema congruei fără nici un prilej, fără nici un temeiu. Cei ce știu cât de cât lucrurile, ne asigură că congrua se va regula, cu mult mai bine de cum se așteaptă, și cu totul independent de autonomie. In privința aceasta însași »Unirea« a revenit, recunoscându-și greșala, indirect. Tocmai de aceea e fără gust, că greșala comisă umbla să și-o acopere și cu un atac, cu totului fără rost și deplasat în contra »Gazetei«... Doar toți archiereii și toți clericii din bis. unită doresc azi înrolarea mirenilor la apărarea causei bisericești, în cadrele organisațiunei autonomice independente. De aceea luptă toți pentru autonomie. Și pe cât se aude causa autonomiei de asemenea a ajuns în ogașul dreptei considerațiuni. Idea absurdă de a ne silui pe noi într'o organisație comună cu bis. latină, care după dreptul public și bis. și civil, e o altă persoană de drept, idee de o potrivă primejdioasă pentru biserica catolică universală, ca și pentru biserica noastră unită, — este abandonată și în cercurile cele mai înalte. Deci autonomia provinciei noastre bis. — independente de ori ce altă bis. din țară, și dependentă numai de scaunul apostolic al Romei, are să urmeze de sine. Posibil să se mai facă încercări de a ne clătina pe noi de pe terenul solid al drepturilor noastre, dar atârnă numai dela noi ca să știm respinge și răsturna ori ce încercare de acest fel. Ear în scopul acesta avem lipsă de solidaritatea tuturor, archierei și popor, clerici și mireni, solidaritatea intemeiată pe dragoste, respect reciproc și ascultare canonică, ceea ce sperăm că precum în trecut s'a stabilit, s'a întărit și a impus, nu va lipsi nici pe viitor, spre a impune și triumfa definitiv.

Acum când dela Roma, — stâlpul ocrotirei noastre — ne vin vești așa de bune și ni-se trimit cuvinte părintești de încuragiare așa de mângăitoare, e foarte dureros, că se scapă din Blaj cuvinte de sminteală și supărare. Credem însă, suntem convinși, că atitudinea aceasta nepotrivită, nu e decât o greșală, un pas nesocotit și pripit al vr'unui om, care vrea să-și acopere greșala cu o diversiune. De trei ori durere, că diversiunea — ca leac — e cum se zice »medicina pejor morbo«.

Dar trebue să trecem preste astfel de incidente, în vederea causei mari ce o servim și trebue să o servim toți ceice suntem în chemarea aceasta.

In articolul D-voastră »Urma va alege« am văzut esprimată această înălțătoare conștiință, adaugeți pe lângă ea, Vă rog, și asigurarea deosebitei considerațiuni a tuturor acelora, cari, dacă și nu »represintă« ca »Unirea« biserica greco-catolică română, o prețuesc, o iubesc și o servesc cu drag, nu mai puțin ca »Unirea“.

Aceste cuvinte mi le-au inspirat scrisele »Unirei« și reflexiunile D-voastră. Primițile ca venite dela mine.

STIRILE ZILEI.

— 9 Iunie v.

Serbarea iubileului »Gazetei« în Brașov ce s'a început eri înainte de amiazi și s'a terminat cu un grandios conduct de torțe, a fost o. manifestație insuflețită cum rar s'a văzut în Brașov. Ii vom dedica în numărul de mâne paginile prime ale foaiei noastre, aducând și cuvântările ce s'au ținut,

Suveranii Români și-au luat de Marți reședința de vară la Sinaia. Tot drumul l'au făcut în automobil fiind prin toate satele călduros aclamați de populație. La Ploești unde automobilul regal s'a oprit un sfert de oară în fața liceului Petru și Pavel, Suveranii au fost salutați de autorități și de un mare număr de locuitori din cetatea libertății. Se crede că în anul acesta nu vor părăsi țara. Atât M. S. Regele cât și M. S. Regina se găsesc într'o stare de sănătate mulțumitoare.

Conferența din Năsăud ținută a treia zi de Rusalii în cestiunea situației fondului școlar a fost — dupăcum anunță »Revista Bistriței« — bine cercetată de fruntași aproape din toate cele 44 comune.

Limba română în preparandiile de stat se va întroduce ca studiu obligator la preparandiile din Cluj, Arad și Timisoara, ca învățătorii trimiși în tinuturi locuite de români, să poată face spor mai mare în limba magiară, având mijlocul de a se înțelege cu copiii de Român.

Logodnă. Primim din București următoarea încunoștințare: *Eugenia Albu* din Piatra Neamț și *Alexe Moldoveanu* din București logodiți. Iunie 1908. Felicitările noastre cele mai sincere!

Reuniunea română de cântări din Bistrița proiectează pe luna Iulie 2 concerte. In 6 Iulie la Borgoprund.

O sentință contra agitatorilor serbi în Bosnia. Nu de mult tribunalul de răsboiu din Banialuca (Bosnia) a condamnat pe agitatorii pentru o mare Serbie. Dragomir Iancovici la 15 ani, ear pe Popa Nicolae Procopovici la 10 ani și pe redactorul foaiei »Otacbina« Sava Iungici la 8 ani închisoare grea. Aceasta sentință a fost întărită de supremul tribunal militar din Viena și a intrat în vigoare. Cei trei condamnați cari se află închiși în Ramaluca vor fi transportați la Petrovardaiu unde vor trebui să-și facă pedeapsa în Cazematete fortărețe de acolo.

Necrolog. Văduva *Maria Dr. Ceușian* n. *Nicolau* ca soțiă, *Olimpia*, *Felicia* și *Alexandru* ca fice și fiu și văd. *Maria Ceușian* n. *Kormos* ca mamă în numele lor și a tuturor consângenilor cu inimă zdrobită de durere aducem la cunoștința tuturor cunoscuților trecerea la cele eterne a mult iubitului, prea bunului și neuitatului nostru soț, tată și fiu **Dr. Alexandru Ceușian** *medic, membru al Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român, vicepreședinte al institutului de credit și economii Mureșiana, etc.* întâmplată după lungi și grele suferințe Duminecă în 21 Iunie 1908 la 3 oare dimineața în anul al 54-lea al vieții și al 24-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor așăza spre eternă odihnă Luni în 22 Iunie a. c. la 6 oare post meridiane în cimiterul bisericei gr. cat. în loc. *Fiei țărina ușoară și memoria binecuvântată.* Reghinul-săsesc la 21 Iunie 1908.

Interzicerea exportului de nutreț în România. Din cauza secetei, care perzistă a se menține, aproape în toată România, lipsa de nutreț pentru vite a început să fie foarte mult simțită. Mai aproape în toate localitățile din țară, izlazurile sunt lipsite de fânațe, astfel că locuitorii sunt nevoiți a aduce vitele la mari depărtări și prin păduri, unde se mai găsește câte puțină iarbă. Pentru a se preîntimpina o lipsă totală de nutreț pentru vite, guvernul a luat dispozițiuni de a interzice începând dela 7 Iunie v. 1908 exportul de fân, pae, lucernă, trifoi și mei.

A plouat în România. Ni se scrie din București: O ploaie binefăcătoare a căzut din nou, Sâmbătă seara, udând bine cea mai bună parte din țară. Atât aceasta că

t

---

unde se aude glasul — ca de trâmbiță, atât de puternic se isbia reflectat din mai multe părți. Am auzit apoi corul. Am început a mă pierde și eu și soții: parecă încet-încet eram ridicați în slavă și voci de serafimi ne îndulceau auzul. Reveria aceasta a ținut până la sfârșitul slujbei, când țintuiți cum eram, a trebuit să ne forțăm eșirea din biserică, ca să ne desfătăm ochii, să nu învidieze urechile.

In apropierea metropoliei se află biserica Trei-Erarhi. Ca stil exteriorul e simplu; dară fiind mai atent la ziduri, vezi cele mai fine broderii, ce ți le poți imagina. Nu e o palmă de loc să nu fie delicat gravată cu flori și diferite ornamente. Pe când admiram unii minunatele ornamente parietale, alții se târguiau cu îngrijitorul bisericei; să ne permită să vedem biserica înlăuntru. In zadar spuneau, că sunt profesori-profesoare, veniți anume să vizităm orașul cu monumentele lui; popa se făcea că nu înțelege, cerea permisiune dela vlădică; voiam să cercăm puterea arginților, dar tocmai când colectam bani, eată nobilul nostru măestru; poate că aflase pățania și venia să ne scape din bucluc. Numai decât, ca la un semn, poarta bisericei se deschide. după ce se închide curtea, ca să nu se aglomereze public.

Eram vreo 20 de persoane. Intrăm în biserică cuprinși de un fel de zimbet, că nu va fi așa de vrăjită..., îndată ne-a dispărut acest gând; pe toți ne-a cuprins un fior negrăit la măreția interiorului, la splendoarea ce ne orbia și stam ca pironiți. Acum nu ne mai venia să criticăm, de ce e așa de dificilă întrarea? De fapt nu se cuvine, ca ori cine să treacă pragul acestui rai pământesc. Multe biserici am mai văzut, în țară și străinătate, sincer mărturisind însă, nici una nu m'a impresionat atât de mult, ca Trei-Erarhi. Ornamentația foarte frumoasă, icoanele reușite, odoarele diverse și mai cu seamă bogăția aurului, toate te captivează. Descriere mai amănunțită, dacă ași face ar fi, să scriu o carte întreagă, lucru ce au făcut alții experți în materie. Se prețuește de specialiști la milioane repararea și înzestrarea interiorului bisericii. Regele a ținut să-și afirme alipirea față de ea, procurând trei tronuri superbe; acestea singure valorează o avere întreagă. — Greu ne-am deslipit de acest juvaer, decât care nu cred să fie altul mai mândru!

Am văzut în treacăt și vechea biserică a S-tului Nicolae, ridicată de marele voevod Stefan, lângă aceasta se afla marea statuă a lui Ștefan cel mare, turnat în bronz pe un aprig armăsar.

Tot în apropiere este și teatrul național, o zidire nouă frumoasă; în față e veselul poet Vasile Alexandri și vornicul-cronicar Miron Costin, care stă serios și îngândurat, pare a profeți vremuri grele pentru Moldova.

(Va urma.)

și cele căzute în timpul din urmă n'au mai putut folosi pentru grâu, care a început a se secera în toată țara si care dă relativ o recoltă mulțumitoare, afară de unele părți ale șesului. Au fost însă de mare folos aceste ploi pentru creșterea porumbului, care de aici înainte va trebui să înceapă a lega și care e bogăția și hrana de căpetenie a color mulți și săraci din țară. A folosit de asemenea mult pentru pășuni și chiar pentru vii, care se așteaptă să dea o frumoasă recoltă în acest an.

Din Dieceza Gherlei, Iunie, 1908.

Onorată Redacțiune! E praxă veche în Dieceza Gherlei, că la protopopie ajung numai de acei preoți, cari, sau sunt rudenii cu gremialiștii (cei din centru), ori că au stare materială mai bunișoară. Aptitudinile, zelul și caracterul preoțesc și românesc abia mai sunt luate în considerare. De aici apoi urmează descurajarea multora și amorțirea întregului organism diecesan.

Spre ilustrare vă alătur foaia șovinistă comitatensă »Szilágy« în care sub titlul »Hazafiság egy nemzetiségi iskolában« (Patriotism într'o școală a naționaliștilor) protopopul din Cuceu Pap Mihály și dascălul său din Prodănești Horea Sándor sunt preamăriți pentru sncoesul enorm în maghiarizarea școalei din Prodănești.

Știut fiind, că în privința asta pe șoviniști nici cei mai zeloși învățători nu-i pot îndestuli, cred, că la aceste preamăriri patriotice e de prisos orice comentar.

Cum părintele protopop e unul dintre cei mai influenți membrii ai băncii »Selăgiana« din Jibou și în urma acesteia azi mâne abia va mai avea poporan în Cuceu care să nu fie înpovărat la acea bancă, dacă apoi această operațiă i-se va extinde și peste tractul protopopesc paralel cu progresul școalelor, asemenea celei din Prodănești, patria va fi salvată, d-l protopop va fi naționalist patriotic, ear conștiința națională a Românilor din tractul său își poate dormi mai departe în liniște »somnul cel de moarte«, mai ales, că pe cum vă puteți convinge în acelaș număr a lui »Szeilágy« e publicată și o poruncă a ministrului în care dascălilor li-e strict oprit de a mai cânta imnul nostru »Deșteaptă-te Române!« Lucru firesc, căci dacă s'ar deștepta Românii, mulți »fruntași« n'ar mai putea umbla cu un ban nu în două, ci și în câte trei pungi de odată, nici nu s'ar mai putea întâmpla atari anachronisme ca cele relatate.

Intrebarea e numai, că prin astfel de »diplomațănii cine e mai tare tras pe sfoară.. simțimântul național, biserica și școala? ori toate de odată?

Minor.

Varietăți.

Un nou fel de sarcină!

Se cunoaște scrima cu sabia, cu florota, cu baioneta, etc. Iată scrima cu umbrela.

Deocamdată se aude că acest exercițiu primejdios îl fac numai cucoanele. Ele o ia înainte și la asta. Inceputul probabil s'a făcut în America și acum un profesor a deschis școală în Paris pentru cocoanele cari vreau să se apere cu umbrela. E știut că femeia nu poartă altă armă cu ea — și dacă odată știe să mânuie umbrela, e totuși un câștig. Pe ori ce vreme, tu ai umbrelă de soare, sau umbrelă de ploaie: te atacă cineva pe neprevăzute, noaptea sau în miezul zilei, tu, fără să-ți pierzi sângele rece, dai la o parte firele de păr cari poate îți cad pe ochi, i-ai poziția și mânuiești.

Câte victime și câte eroine nu ne va da această nouă armă de luptă, care poate cu timpul se va perfecționa ca și mânuitoarele ei. O să vedem poate ieșiri »pe teren« cu umbrela; dar care umbrelă? de ploaie sau de soare? Alt prilej de neînțelegeri pentru martorii părților adverse. Și are să se întindă acest nou duel tot mai mult în clasele noastre orășenești. Și o să vedem ieșiri pe teren pentru un motiv de nimic, că spre pilda fiindcă o vecină a aruncat lăturile în ușa altei vecine...

Ce se va întâmpla însă cu marele număr de femei dela orașe și de la sate cari n'au putința să cunoască acest nou fel de scrimă!

Rămâne acum cu unghiile....

Să te ferească însă Dumnezeu de asta!

M.

Glume.

Directorul închisorii către un client:

— Ești condamnat la 30 de lei amendă sau 6 zile închisoare... Ce ai de gând?

— Ca să fie socoteală rotundă, dați-mi 5 lei și stau o săptămână încheiată.

*

Mitică, cu obrazul umflat, povestește unui prietin, cum un prost, care nu i-a înțeles o glumă, i-a cârpit o palmă sdravănă.

Amicul îi spune:

— Nu sa poate să te lași așa! Asta e o insultă care cere sânge.

— Ai dreptate, răspunde Mitică arătându-și obrazul, mă duc să-mi pui lipitori...

*

La biserică.

D-le doctor, d-ta n'ai voie să întri în biserică.

— De ce d-le primar?

— Apăi, fiind-că, toată lumea care vine aici să roagă pentru pânea de toate zilele... Și dacă și d-ta vii tot pentru asta de sigur că te rogi ca să fim cât mai mulți bolnavi!

Numărul nostru jubilar.

In câte-va zile vom termina cu tipărirea numărului jubilar al »Gazetei Transilvaniei« ear în săptămâna viitoare vom începe a-l espedia abonaților.

Prețul numărului jubilar e stabilit pentru *Austro-Ungaria* cu *1 coroană și 50 bani,* ear pentru *România* și străinătate cu *2 coroane* (sau *2 Lei 50 bani)* de exemplar.

Cu aceste prețuri se pot face abonamente încă numai până la aparițiune.

Venitul curat din abonamente va întra la *fondul jubilar al „Gazetei" pentru ajutorarea ziariștilor și a scriitorilor români dela noi.*

NECROLOG. Subscrișii cu inimă înfrântă de durere aducem la cunoștința tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților, că prea iubitul nostru tată George Onea **Gârbacea** comersant, după scurte și grele suferințe, fiind împărtășit cu Sfintele Taine și-a dat nobilul său suflet în mânile Creatorului, Sâmbătă în 7/20 Iunie a. c. la oarele 4 p. m. în etata de 72 ani și în al 7-lea an al văduviei sale. Rămășițele pământești ale scumpului decedat se vor ridica din casa proprie Marți în 10/23 Iunie 1908, la oarele 8 a. m. și se vor depune spre vecinica odihnă în cimiterul bisericei gr. or. române din Moeciul inferior. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Moeciul-Inferior, 9 (22) Iunie 1908. Ioan G. Gârbacea și George G. Gârbacea ca fii. Maria I. Gârbacea și Maria G. Gârbacea ca nurori. Ioan, George, Maria și Emilia ca nepoți și nepoate.

Cugetări.

De Tolstoy.

Singura metodă de instrucțiune e experiența — și criteriul său, libertatea.

*

Căsătoria din zilele noastre este cea mai odioasă dintre toate minciunile, forma supremă a egoismului.

*

Gelozia este încă un secret al căsătoriei, cunoscut de toți și ascuns de toți.

*

Gelozia nu poate lipsi dintre soții cari duc viață imorală.

*

Pentru a fi capabil să iubești pe alții, trebue să nu te iubești numai pe tine.

*

Unitatea în iubire poate da cea mai mare putere de iubire.

*

Nu violența, ci binele distruge răul.

*

Adevărata iubire, aceia care se manifestează nu prin cuvinte, ci prin acte departe de a fi inteligentă; din contră ea singură dă adevărata înțelepciune.

ULTIME ȘTIRI.

Budapesta, 22 Iunie. La congresul kulturegyleturilor a zis Koloman Szell. Problema principală a Reuniunilor este ca naționalităților locuitoare în Ungaria să li se insufle ideea de stat maghiar. Supremația Maghiarilor, unitatea unui stat tare maghiar trebue să fie și dorința naționalităților cáci numai aceasta corespunde intereselor locuitorilor țărei. Kulturegyleturile trebue să ridice cultura maghiară și se apropie naționalitățile de aceasta cultură. In fine protestează în contra învinuirei că Maghiarii ar voi să sugrume tot ce e nemaghiar.

Viena, 22 Iunie. *Studenții naționaliști* germani au ținut azi după amiazi ședință, hotărând să înceteze greva și să influințeze ca deschiderea universităților și ținerea cursurilor să poată avea loc neturburate. Comitetul *studenților liberali* a hotărât însă continuarea grevei. In cazul când până mâne nu va interveni nici o schimbare nu se va putea evita o ciocnire. Rectorul a trimis profesorilor o circulare prin care îi invită să reînceapă azi cursurile, chiar în cazul când studenții vor demonstra.

Insbruck, 22 Iunie. Sâmbătă s'a ținut aici o întrunire a *studenților liberali*, la care a luat parte și profesorul Wahrmund. Acesta s'a încercat zadarnic să facă pe studenți să renunțe la grevă. Studenții au accentuat, că dacă Wahrmund a trebuit să renunțe, studenții nu pot renunța. Studenții continuă lupta de principii în contra clericalilor și vor continua greva până când vor obține satisfacție. Wahrmund după aceasta a părăsit sala de întrunire.

Praga, 22 Iunie. Arhiepiscopul cardinalul Sharbersky scrie în ziarul „Tzechi": „Ultimul cuvânt în afacerea Wahrmund n'a fost încă spus. Va mai avea de vorbit cea mai înaltă autoritate bisericească care va interzice studenților în teologie să asiste la cursurile profesorului Wahrmund. Profesorul Wahrmund n'a sosit încă la Praga. Greva care n'a încetat încă va reîncepe la Praga.

Praga, 22 Iunie. Azi s'au întrunit aci studenții slavi în vederea pregătirilor pentru congresul panslavist și stabilirei programului. S'a accentuat, că congresul panslavist este în principiu numai cultural și de progres. Politica panslavistă va fi cu desăvârșire exclusă din programul congresului. Oratorii s'au exprimat în contra călătoriei deputatului Kramarc la Petersburg. I se reproșează lui Kramarc că a vizitat la Petersburg pe primul-ministru Stolypin și guvernatorul Skalon, deși între poporul rus și cel polonez nu există dezbinare și lupta se dă numai între națiunea polonă și guvernul rus. Stolypin și Duma nu sunt reprezentanții națiunei ruse și Kramarc ar fi trebuit să viziteze mai de grabă pe Maxim Gorki decât pe Stolypin. A vorbit apoi un reprezentant al mișcărei pentru Serbia mare și un rus care a criticat de asemenea pe Kramarc.

București, 22 Iunie. „Românul de la Pind" primește dela Salonic următoarea știre gravă: Duminecă la școala comercială din Salonic, cu ocaziunea distribuirei premiilor, elevul Jara din comuna Cerna-Reca (Meglenia) din clasa III-a a luat premiul I-iu cu coroană. A doua zi după festivitate *elevul a disparut și n'a dat pe la școală nici pe ziua de Marți.* Subdirectorul școalei, francezul Dubreuil, fiind în continuu beat nu s'a sinchisit de loc de cazul acesta. Iar d-l director Lupașcu, văzând că băiatul nu mai apare și că lumea începe să se alarmeze, după trei zile dela dispariția elevului, a anunțat printr'un pedagog postul de poliție de lângă școală. Azi pe la ora 5 a sosit vestea dureroasă, că s'a *găsit cadavrul sărmanului elev, mutilat în chipul cel mai oribil,* aruncat într'o localitate numită Mevlene. Am fost la fața locului și am văzut cadavrul. Este îmbrăcat în uniformă și prezintă un spectacol din cele mai lugubre. In oraș toată lumea e profund alarmată. Fruntașii români împreună cu d-nii profesori sunt cu totul indignați în contra neglijenței, demnă de înfierat, a organelor însărcinate cu supravegherea elevilor.

Bibliografie.

In Nr. 333 al »Bibliotecei pentru toți«, a apărut Curcanii, piesă națională în patru acte de d-l *Gr. Ventura.*

Cine nu cunoaște această piasă? Cine n'a văzut'o jucându-se și cine nu-și amintește cu drag de clipele înălțătoare ce i-au procurat reprezentarea ei? Sunt puține scrieri românești cari să fi dobândit atâta popularitate ca această minunată lucrare dramatică și puțini scriitori români au avut atâta succes ca d-l Gr. Ventura. Și lucrul nu e de mirare, dat fiind faptul că *„Curcanii„*, pe lângă frumoasele scene din războiul glorios pentru neatârnare, ne mai înfățișează și o serie de tipuri caracteristice, unele comice altele profund dramatice și înălțătoare, cari nu se pot uita cu ușurința. Și succesul imens pe care l'au avut *»Curcanii«*, la prima lor reprezentare acum 30 ani și care s'a menținut nescoborât si până astăzi face să prevadă același succes și apariției lor în ieftina și răspândita »Bibliotecă pentru toți.

Prețul 30 bani. De vânzare la toate librăriile din țară. In Brașov la librăria »Gazetei«.

A apărut: **»Ciprian Porumbescu,** icoane din frământările unui suflet de artist.« De Dr. Valeriu *Branisce.* Broșură de 120 pagini. Cu portretul lui Ciprian Porumbescu, după ultima fotografie. Prețul unui exemplar 1 cor. 50 bani. Se poate comanda prin administrația ziarului »Drapelul« Lugoj, sau deadreptul dela autor.

Broșura conține următoarele capitole: I. Introducere. Direcția și programul activității lui Ciprian Porumbescu. II. Originea familiei și numelui. Părinții compozitorului. III. Activitatea tatălui compozitorului și influența lui în direcție națională. IV. Anii copilăriei și prima instrucție muzicală. V. Stupca. Violina lui Ciprian. Vechii lăutari naționali. VI. Serbarea dela Putna. Durerea neamului. Moartea mamei compozitorului. VII. Studiile teologice. Fondarea »Arboroasei«. Dragoste nefericită. VIII. Centenarul adnexării Bucovinei la Austria. Depeșa »Arboroasei«. IX. Arestarea lui Ciprian Porumbescu. Temnița. Pregătirea procesului. X. Desbaterea publică a procesului. Achitarea. XI. Libertatea. Studiile la Cernăuți și Viena. Profesor la Brașov. XII. Opereta »Crai nou«. Reprezentarea ei la Brașov. XIII. Iubileul dela Chizătău. Morbul. Plecarea la Nervi. XIV. Petrecerea în Italia. Reîntoarcerea acasă. Moartea. XV. Incheiere. Privire fugitivă asupra producțioi lui Ciprian Porumbescu.

Diverse.

O societate originală. In Liege s'a înființat de curând o societate a oamenilor cu capul neacoperit. Membrii acestei societăți trebuie să se oblige că nu vor purtc nici-odată căciuli sau pălării, de oarece portul acestora e singura cauză de chelia, de care sufere lumea civilizată. Marța trecută oamenii cu capul gol apărură pentru întâiași dată pe străzile Liège-ului, pricinuind o vie senzație.

Dacă e vorba de lupta contra cheliei, poate că n'ar fi nimeni contra modei. De cât e mai avantagios să fii atins de chelie decât de insolație.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor respons.: Victor Branisce.

Nr. 5895/908

Concurs.

Pentru ocuparea postului de Inginer al orașului Brassó, devenit vacant prin demisiune, escriu concurs cu condițiile ce urmează și provoc pe toți aceia, cari doresc a ocupa acest post a-și înainta documentele cu privire la calificație conform § 10 I. C. A. din 1883, că posed limba maghiară și germână în scriere și vorbire, și cea română împreună cu petiția, către subscrisul vice-comite cel mai târziu până la 15 Iulie 1908. Acele petițiuni ce vor sosi după terminul prescris nu se vor mai lua în considerare.

Emolumentele împreunate cu postul de inginer sunt următoarele: 2400 cor. salar fundamental anual 600 cor. bani pentru cartir, precum și quinqueniile statorite în statutul orășenesc de organisație. Inginerilor orășenești nu li se permite a face și pracsă privată.

Postul de inginer orășenesc este pe viață.

Brassó, 5 Iunie 1908.

August Iekelius m. p.
vice-comite.

197,1—2.

Cărți de rugăciuni.

Sonorul séu frumos resună tórele plânso-cânturi la mormêntul Domnului nostru Isus Christos de Ucenescu, ... —.24.

Carte de rugăciune de *Calistrat Cora* sunt cu: Cor. 1·40, 1·60, 1·80, 2·40, 2 60, 7 —, 8 40.

Lauda lui Dumnezeu: costă —·90, —·60, 1·80, 2·10, 2·65, 2·80, 3·10, 3·50.

Cheia Raiului costă: —·75, 1·20, 1·40, 2·—, 3·50.

Versurile nascerei Domnului nostru Isus Christos, ... —.12.

Visul Născĕtórei de D-ḑeu —.12.

Epistolie a Domnului nostru Isus Christos. ce a trimis'o Dumneḑeu din ceriu, ... —.24

Cărți de rugăciuni întocmite de protopresbiterul Calistrat *Coca*, cu aprobarea Consistoriului Archiepiscopesc ortodox oriental din Cernăuți cuprindênd diferite rugăciuni: rugăciunea de séră, către d-l nostru Isus Christos, îngerul păzitor cântarea de laudă pentru sfânta Născĕtóre. Rugăciunile în ḑilele de peste săptămână. Liturgia de Dumineca. Acatistul buneivestiri. Canóne. Rugăciuni de pregătire pentru mărturisire. Rugăciunile din săptĕmâna luminată. Rugăciunile din ḑiua Nascerei Domnului. Rugăciuni de cuprins felurit etc.

Tóte aceste cărți sunt în diferite legături de la cele mai simple până la cele mai luxóse. Tóte însĕ sunt fórte frumóse și elegante. Prețul lor e felurit.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fileri se vinde la zaraful **Dumitru Pop**, la tutungeria de pe parcul Rudolf, și la **Eremias Nepoții.**

ANUNCIURI
(inserțiuni și recl.)

sunt a se adresa subscrisei administrațiuni. In casul publicării unui anunciu mai mult se odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“